

Riktlinjer för den framåtblickande bedömningen av egna risker (i enlighet med Orsa-principerna)

Riktlinjer för den framåtblickande bedömningen av egna risker (i enlighet med Orsa-principerna)

1. Inledning

- 1.1. Enligt artikel 16 i förordning (EU) nr 1094/2010 av den 24 november 2010 (nedan kallad *Eiopaförordningen* eller *förordningen*) ⁽¹⁾ utfärdar Eiopa riktlinjer till de nationella behöriga myndigheterna (NBM) för åtgärder under förberedelsefasen och tillämpning av Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/138/EG av den 25 november 2009 om upptagande och utövande av försäkrings- och återförsäkringsverksamhet (Solvens II-direktivet)⁽²⁾.
- 1.2. Dessa riktlinjer baseras på artiklarna 41, 44, 45 och 246 i Solvens II-direktivet.
- 1.3. I frånvaro av förberedande riktlinjer kan de europeiska nationella behöriga myndigheterna se behov av att utforma nationella lösningar för att säkerställa en sund risktillsyn. I stället för en enhetlig tillsyn inom EU kan det uppstå olika nationella lösningar, vilket skulle kunna få en negativ inverkan på den inre marknadens funktion.
- 1.4. Det är av yttersta vikt att förberedelserna inför Solvens II-direktivet sker på ett enhetligt sätt. Dessa riktlinjer främjar förberedelser inom viktiga områden som omfattas av Solvens II-direktivet och syftar till att säkra en god styrning av företagen och se till att tillsynsmyndigheterna förfogar över tillräckligt med information. Dessa omfattar företagsstyrningssystemet inklusive riskhanteringssystemet och den framåtblickande bedömningen av egna risker (i enlighet med den egna risk- och solvensbedömningen, kallad *Orsa*), förhandsgranskning av interna modeller samt lämnande av information till nationella behöriga myndigheter.
- 1.5. Det är viktigt att förberedelser genomförs i god tid så att försäkringsföretag och nationella behöriga myndigheter, när Solvens II-direktivet är tillämpligt, är väl förberedda att tillämpa det nya systemet. Nationella behöriga myndigheter förväntas därför föra en nära dialog med företagen.
- 1.6. Som ett led i förberedelserna inför Solvens II-direktivet bör nationella behöriga myndigheter fr.o.m. den 1 januari 2014 ha infört dessa riktlinjer så att försäkrings- och återförsäkringsföretag vidtar lämpliga åtgärder inför en fullständig implementering av Solvens II-direktivet.
- 1.7. Nationella behöriga myndigheter bör senast före utgången av februari månad varje år lämna en lägesrapport till Eiopa om tillämpningen av dessa riktlinjer under föregående år. Den första rapporten lämnas senast den 28 februari 2015 och gäller för perioden mellan den 1 januari 2014 till den 31 december 2014.

⁽¹⁾ EUT L 331, 15.12.2010, s. 48–83.

⁽²⁾ EUT L 335, 17.12.2009, s. 1–155.

- 1.8. Under förberedelsefasen förväntas nationella behöriga myndigheter säkerställa att försäkrings- och återförsäkringsföretag gör en framåtblickande bedömning av risker som de är exponerade för som liknar den bedömning som de kommer att behöva göra när Solvens II-regelverket väl har börjat tillämpas. Försäkrings- och återförsäkringsföretag förväntas aktivt förbereda sig för och genomföra den framåtblickande bedömningen av egna risker (i enlighet med Orsa-principerna) i enlighet med artikel 45 i Solvens II-direktivet.
- 1.9. Eftersom bedömningen av de totala solvensbehoven kan göras oavsett vilka föreskrivna kvantitativa krav som gäller förväntas nationella behöriga myndigheter säkerställa att försäkringsföretagen gör en sådan bedömning med start från 2014.
- 1.10. Bedömningen av det fortlöpande uppfyllandet av föreskrivna kapitalkrav och krav på försäkringstekniska avsättningar enligt artikel 45.1 b samt bedömningen av hur betydande avvikelsen är mellan ett försäkringsföretags riskprofil och de antaganden som ligger till grund för beräkningen av solvenskapitalkravet enligt artikel 45.1 c i Solvens II-direktivet har ett starkt samband med de kvantitativa krav i Solvens II-regelverket som under förberedelseperioden ännu inte har börjat tillämpas.
- 1.11. Eftersom alla aspekter som ingår i bedömningen av hur mycket riskprofilen avviker från de antaganden som ligger till grund för solvensberäkningen redan hanterats av användare av interna modeller under förhandsgranskningsprocessen, behöver nationella behöriga myndigheter inte säkerställa att företag som genomgår en förhandsgranskningsprocess genomför en sådan bedömning när de utför sin framåtblickande bedömning av egna risker.
- 1.12. Riktlinjerna är fokuserade på vad som kommer att uppnås med denna bedömning, snarare än på hur den ska tillämpas. Eftersom bedömningen av de totala solvensbehoven avser försäkringsföretagets egen syn på sin riskprofil, och på det kapital och andra medel som behövs för att hantera dessa risker, bör försäkringsföretaget självt få besluta hur bedömningen bör utföras utifrån arten, omfattningen och komplexiteten hos de inneboende riskerna i verksamheten.
- 1.13. I dessa förberedande riktlinjer finns en riktlinje om en tillsynsrapport för den framåtblickande bedömningen av egna risker. Denna rapport är avsedd att ge tillsynsmyndigheten nödvändig information om bedömningen.
- 1.14. Eiopa beaktar och stödjer utvecklingen och resultaten på global och nationell nivå utanför Europeiska unionen när det gäller att fastställa standarder för framåtblickande egna risk- och solvensbedömningar. Eiopa förväntar sig inte att tillsynsmyndigheter i tredje land ska tillämpa de förberedande riktlinjerna. Riktlinjerna är inte ämnade för ekvivalensanalys och inte heller ersätter de något beslut som tagits eller kommer att tas i framtiden av Europeiska kommissionen när det gäller ekvivalens. När referenser görs till gruppstrukturer eller gruppnivå så ska de förberedande riktlinjerna endast tillämpas på EES-grupper, och inte till försäkringsfilialer som försäkringsföretag från tredje land satt upp inom EES.

- 1.15. Det är viktigt att försäkringsföretagets förvaltnings-, lednings- eller tillsynsorgan känner till alla materiella risker som försäkringsföretaget är exponerat för, oavsett om de beaktas i beräkningen av solvenskapitalkravet och om de är kvantifierbara eller inte. Det är också viktigt att förvaltnings-, lednings- eller tillsynsorganet aktivt deltar i den framåtblickande bedömningen av egna risker genom att både styra processen och sedan utmana slutsatserna.
- 1.16. Om en grupp vill ansöka om att få upprätta en enda handling med en framåtblickande bedömning av gruppens egna risker förutsätter detta att det finns en hög grad av enhetlighet när det gäller processerna inom gruppen.
- 1.17. Riktlinjerna är tillämpliga både för enskilda företag och på gruppnivå. Riktlinjerna behandlar vidare frågor som är relevanta för grupp-specifika aspekter av den framåtblickande bedömningen av egna risker, i synnerhet på grund av särskilda risker som gruppen är exponerad för eller risker som kan vara mindre relevanta på enskild företagsnivå än på gruppnivå.
- 1.18. Riktlinjer som är relevanta för enskilda företag gäller i tillämpliga delar för den framåtblickande bedömningen av egna risker som utförs för gruppen. Grupper måste därutöver följa grupp-specifika riktlinjer.
- 1.19. Användare av interna modeller, som har en pågående förhandsgranskningsprocess för interna modeller, förväntas förbereda sig för att använda den interna modellen i bedömningen av sina totala solvensbehov. För att kunna genomföra denna bedömning under förberedelsefasen får därför användare av interna modeller, som är i förhandsgranskningsfasen, använda den interna modellen.
- 1.20. I dessa riktlinjer används följande definitioner:
- Framåtblickande bedömning av egna risker*: detsamma som *framåtblickande bedömning av egna risker* (i enlighet med Orsa-principerna).
 - Gruppnivå*: en sammanhållen ekonomisk enhet (helhet) som omfattar alla företag i en grupp i likhet med riktlinjerna om företagsstyrningssystemet.
 - Det ansvariga företaget*: vilket används i de grupp-specifika riktlinjerna som "det företag som ansvarar för att kraven på företagsstyrning på gruppnivå fullföljs".
 - Framåtblickande bedömning av egna risker som utförs för gruppen*: en framåtblickande bedömning av egna risker i verksamheten som utförs på gruppnivå.
 - En enda handling för den framåtblickande bedömningen av egna risker som utförs för gruppen*: en samlad framåtblickande bedömning av egna risker i verksamheten som utförs på gruppnivå och på enskilda dotterföretags nivå med samma referensdag och under samma period, vilken dokumenteras i en enda handling, om tillsynsmyndigheten godkänt detta.
- 1.21. Riktlinjerna ska tillämpas från och med den 1 januari 2014.

Avsnitt I: Allmänna bestämmelser om förberedande riktlinjer

Riktlinje 1 – Allmänna bestämmelser om riktlinjerna

- 1.22. Som en del i förberedelserna för implementeringen av Solvens II, bör nationella behöriga myndigheter vidta lämpliga åtgärder för att fr.o.m. den 1 januari 2014 tillämpa dessa riktlinjer när det gäller den framåtblickande bedömningen av egna risker (i enlighet med Orsa-principerna).
- 1.23. Nationella behöriga myndigheter bör säkerställa att försäkrings- och återförsäkringsföretag och försäkrings- och återförsäkringsgrupper vidtar lämpliga åtgärder för att
- upprätta en process för att göra en framåtblickande bedömning av egna risker, och
 - sammanställa kvalitativ information som stödjer den framåtblickande bedömningen av egna risker och som gör det möjligt för nationella behöriga myndigheter att granska och utvärdera processens kvalitet.

Riktlinje 2 – Lägesrapport till Eiopa

- 1.24. Nationella behöriga myndigheter bör senast före utgången av februari månad varje år lämna en lägesrapport till Eiopa om tillämpningen av dessa riktlinjer under föregående år. Den första rapporten lämnas senast den 28 februari 2015 och gäller för perioden mellan den 1 januari 2014 till den 31 december 2014.

Riktlinje 3 – Tillämpning av tröskelvärde för den framåtblickande bedömningen av egna risker

- 1.25. Nationella behöriga myndigheter bör i enlighet med artikel 45 i Solvens II-direktivet säkerställa att alla försäkringsföretag eller grupper som kommer att omfattas av Solvens II-direktivet från och med 2014 gör en bedömning av sina totala solvensbehov.
- 1.26. Nationella behöriga myndigheter bör tillse att försäkringsföretag som enligt kriterierna i riktlinje 5–7 i riktlinjerna om inlämning av information till nationella behöriga myndigheter utgör en marknadsandel på minst 80 procent utför en bedömning av om försäkringsföretaget fortlöpande uppfyller kapitalkraven i Solvens II-regelverket och kraven om försäkringstekniska avsättningar i Solvens II-regelverket från och med 2015. För detta kommer tekniska specifikationer rörande beräkningarna av Solvens II-kapitalkravet och försäkringstekniska avsättningar att tillhandahållas.
- 1.27. Nationella behöriga myndigheter bör tillse att försäkringsföretag som lämnar årliga kvantitativa uppgifter enligt definitionen i riktlinje 9 i "Riktlinjerna om inlämning av information" till nationella behöriga myndigheter gör en bedömning av om gruppen fortlöpande skulle uppfylla kapitalkraven i Solvens II-regelverket och kraven om försäkringstekniska avsättningar i Solvens II-regelverket från och med 2015. För detta kommer tekniska specifikationer rörande beräkningarna av Solvens II-kapitalkravet och försäkringstekniska avsättningar att tillhandahållas.

- 1.28. Nationella behöriga myndigheter bör tillåta att försäkringsföretag och grupper vars interna modell genomgår en förhandsgranskningsprocess använder denna modell för att göra en bedömning av solvenskapitalkravet, under förutsättning att de berörda företagen och grupperna även gör en bedömning för det fall att den nationella behöriga myndigheten skulle avslå ansökan om att inom ramen för Solvens II-regelverket använda denna modell.
- 1.29. Om ett försäkringsföretag som inte genomgår en förhandsgranskningsprocess för en intern modell ligger under tröskelvärdet i punkt 1.26 eller en grupp ligger under tröskelvärdet i punkt 1.27 när det gäller beräkningen av kapitalkraven enligt Solvens II-regelverket bör nationella behöriga myndigheter från och med 2015 tillse att försäkringsföretaget eller gruppen gör en bedömning av hur väsentlig avvikelser i dess riskprofil är från de antaganden som ligger till grund för beräkningen av solvenskapitalkraven enligt Solvens II-regelverket. För detta kommer tekniska specifikationer rörande beräkningarna av Solvens II-kapitalkravet och försäkringstekniska avsättningar att tillhandahållas.

Avsnitt II Framåtblickande bedömning av egna risker

Riktlinje 4 – Proportionalitet

- 1.30. Nationella behöriga myndigheter bör i enlighet med artikel 45 i Solvens II-direktivet säkerställa att försäkringsföretaget utvecklar, för den framåtblickande bedömningen av egna risker, egna processer med lämpliga och adekvata tekniker, som är anpassade till dess organisationsstruktur och riskhanteringssystem och som tar hänsyn till arten, omfattningen och komplexiteten hos de inneboende riskerna i verksamheten.

Riktlinje 5 – Förvaltnings-, lednings- eller tillsynsorganens roll: "top-down"-metod

- 1.31. Nationella behöriga myndigheter bör i enlighet med artikel 45 i Solvens II-direktivet säkerställa att företagets förvaltnings-, lednings- eller tillsynsorgan aktivt deltar i den framåtblickande bedömningen av egna risker, inbegripet styrning, hur bedömningen genomförs och utmanar resultatet.

Riktlinje 6 – Dokumentation

- 1.32. Nationella behöriga myndigheter bör i enlighet med artikel 45 i Solvens II-direktivet säkerställa att försäkringsföretaget åtminstone har följande dokumentation om den framåtblickande bedömningen av egna risker:
- a) Styrdokument för den framåtblickande bedömningen av egna risker.
 - b) Dokumentation av varje framåtblickande bedömning av egna risker.
 - c) En intern rapport om varje framåtblickande bedömning av egna risker.
 - d) En tillsynsrapport om den framåtblickande bedömningen av egna risker.

Riktlinje 7 – Styrdokument för den framåtblickande bedömningen av egna risker (i enlighet med Orsa-principerna)

- 1.33. Nationella behöriga myndigheter bör i enlighet med artiklarna 41 och 45 i Solvens II-direktivet säkerställa att försäkringsföretagets förvaltnings-,

lednings- eller tillsynsorgan godkänner styrdokumentet för den framåtblickande bedömningen av egna risker. Detta styrdokument bör åtminstone omfatta följande:

- a) En beskrivning av processer och rutiner som införts för att genomföra den framåtblickande bedömningen av egna risker.
- b) Beaktande av kopplingen mellan riskprofilen, de godkända risktoleransgränserna och de totala solvensbehoven.
- c) Information om
 - (i) hur och hur ofta stresstester, känslighetsanalyser, omvända stresstester eller andra relevanta analyser kommer att genomföras,
 - (ii) krav på datakvalitet,
 - (iii) hur ofta bedömningen kommer att göras och en motivering av dess lämplighet, i synnerhet med hänsyn till företagets riskprofil och volatiliteten i dess totala solvensbehov i förhållande till dess finansiella ställning,
 - (iv) tidpunkten för den framåtblickande bedömningen av egna risker, samt omständigheter som kan föranleda behov av ytterligare en framåtblickande bedömning av egna risker utanför de normala tidsramarna.

Riktlinje 8 – Dokumentation av varje framåtblickande bedömning av egna risker (i enlighet med Orsa-principerna)

1.34. Nationella behöriga myndigheter bör i enlighet med artikel 45 i Solvens II-direktivet säkerställa att försäkringsföretaget styrker och internt dokumenterar varje framåtblickande bedömning av egna risker och dess resultat.

Riktlinje 9 – Intern rapport om den framåtblickande bedömningen av egna risker (i enlighet med Orsa-principerna)

1.35. Nationella behöriga myndigheter bör i enlighet med artiklarna 41, 44 och 45 i Solvens II-direktivet säkerställa att företaget åtminstone kommunicerar resultat och slutsatser beträffande den framåtblickande bedömningen av egna risker till all berörd personal, så snart förvaltnings-, lednings- eller tillsynsorganet har godkänt processen och resultaten.

Riktlinje 10 – Tillsynsrapport om den framåtblickande bedömningen av egna risker (i enlighet med Orsa-principerna)

1.36. Nationella behöriga myndigheter bör i enlighet med artikel 45 i Solvens II-direktivet säkerställa att försäkringsföretaget insänder tillsynsrapporten inom två veckor efter att den framåtblickande bedömningen av egna risker färdigställts och godkänts av förvaltnings-, lednings- eller tillsynsorganet. Tillsynsrapporten bör åtminstone innehålla följande:

- a) Kvalitativa och kvantitativa resultat av den framåtblickande bedömningen och de slutsatser som företaget har dragit av dessa resultat.

- b) Metoder och huvudsakliga antaganden som har använts.
- c) I förekommande fall, utifrån de tröskelvärden som har införts, en jämförelse mellan de totala solvensbehoven, de föreskrivna kapitalkraven och företagets kapitalbas.

Avsnitt III: Specifika kännetecken i den framåtblickande bedömningen av egna risker (i enlighet med Orsa-principerna)

Riktlinje 11 – Värdering och redovisning av de totala solvensbehoven

- 1.37. Nationella behöriga myndigheter bör i enlighet med artikel 45 i Solvens II-direktivet säkerställa att försäkringsföretaget, om det använder andra redovisnings- och värderingsgrunder än de i Solvens II-regelverket för bedömningen av sina totala solvensbehov, förklarar hur användningen av sådana redovisnings- och värderingsgrunder på ett bättre sätt tar hänsyn till företagets särskilda riskprofil, godkända risktoleransgränser och affärsstrategi, samt även uppfyller kravet på en sund och ansvarsfull ledning.
- 1.38. Nationella behöriga myndigheter bör säkerställa att försäkringsföretaget, efter bästa förmåga, gör en kvantitativ uppskattning av effekterna av olika redovisnings- och värderingsgrunder för bedömning av de totala solvensbehoven i de fall där man använt redovisnings- och värderingsgrunder, som skiljer sig från Solvens II-regelverket, vid bedömning av de totala solvensbehoven med början från 2015 under villkoret att de tekniska specifikationerna har tillhandahållits av Eiopa.

Riktlinje 12 – Bedömning av de totala solvensbehoven

- 1.39. Nationella behöriga myndigheter bör i enlighet med artikel 45 i Solvens II-direktivet säkerställa att försäkringsföretaget bedömer sina totala solvensbehov och därefter anger de totala solvensbehoven i kvantitativa termer samt kompletterar kvantifieringen med en kvalitativ beskrivning av materiella risker.
- 1.40. Nationella behöriga myndigheter bör i lämpliga fall säkerställa att försäkringsföretaget utsätter identifierade materiella risker för tillräckligt många stresstester eller scenarioanalyser för att få fram ett tillräckligt underlag för att kunna bedöma de totala solvensbehoven.

Riktlinje 13 – Framåtblickande perspektiv för de totala solvensbehoven

- 1.41. Nationella behöriga myndigheter bör i enlighet med artikel 45 i Solvens II-direktivet säkerställa att försäkringsföretagets bedömning av dess totala solvensbehov är framåtblickande och, beroende på vad som är lämpligt, har ett medellångt eller långt perspektiv.

Riktlinje 14 – Föreskrivna kapitalkrav

- 1.42. Nationella behöriga myndigheter bör i enlighet med artikel 45 i Solvens II-direktivet och i enlighet med riktlinje 3 om tillämpningen av tröskelvärdet för den framåtblickande bedömningen av egna risker, tillse att försäkringsföretaget som en del av denna bedömning, analyserar huruvida

företaget fortlöpande kommer att uppfylla de föreskrivna kapitalkraven i Solvens II-regelverket och att analysen åtminstone omfattar följande:

- a) De möjliga framtida materiella förändringarna av riskprofilen.
- b) Kvantiteten och kvaliteten avseende företagets kapitalbas under hela planeringsperioden för verksamheten.
- c) Kapitalbasens fördelning på olika nivåer och hur denna kan förändras till följd av inlösen, återbetalning och förfallodagar under planeringsperioden för verksamheten.

Riktlinje 15 – Försäkringstekniska avsättningar

1.43. Nationella behöriga myndigheter bör i enlighet med artikel 45 i Solvens II-direktivet och i enlighet med riktlinje 3 om tillämpningen av tröskelvärdet för den framåtblickande bedömningen av egna risker tillse att försäkringsföretaget säkerställer att företagets aktuariefunktion

- e) lämnar synpunkter på om företaget fortlöpande kommer att uppfylla kraven för beräkningen av försäkringstekniska avsättningar, och
- f) identifierar potentiella risker som orsakas av osäkerhet i samband med denna beräkning.

Riktlinje 16 – Avvikelser från antaganden som ligger till grund för beräkningen av solvenskapitalkrav

1.44. Nationella behöriga myndigheter bör i enlighet med artikel 45 i Solvens II-direktivet och i enlighet med riktlinje 3 om tillämpningen av tröskelvärdet för den framåtblickande bedömningen av egna risker säkerställa att försäkringsföretaget bedömer om dess riskprofil avviker från de antaganden som ligger till grund för beräkningen av solvenskapitalkravet enligt Solvens II-regelverket och om dessa avvikelser är signifikanta. Företaget kan i ett första steg genomföra en kvalitativ analys och om den visar på att avvikelserna inte är signifikanta, krävs ingen kvantitativ bedömning.

Riktlinje 17 – Koppling till den strategiska planeringsprocessen och ramen för beslutsfattande

1.45. Nationella behöriga myndigheter bör i enlighet med artikel 45 i Solvens II-direktivet säkerställa att försäkringsföretaget beaktar resultaten av den framåtblickande bedömningen av egna risker och de insikter som har inhämtats under denna process i åtminstone

- a) sin finansiella planering,
- b) sin verksamhetsplanering, och,
- c) utveckling och utformning av produkter.

Riktlinje 18 – Periodicitet

1.46. Nationella behöriga myndigheter bör i enlighet med artiklarna 45 och 246 i Solvens II-direktivet säkerställa att försäkringsföretaget åtminstone årligen gör en framåtblickande bedömning av egna risker.

Avsnitt IV: Särskilda inslag i den framåtblickande bedömningen av egna risker (i enlighet med Orsa-principerna) som utförs för gruppen

Riktlinje 19 – Omfattningen av den framåtblickande bedömningen av egna risker (i enlighet med Orsa-principerna) som utförs för gruppen

1.47. Nationella behöriga myndigheter bör i enlighet med artiklarna 45 och 246 i Solvens II-direktivet säkerställa att det ansvariga företaget utformar den framåtblickande bedömning av egna risker som utförs för gruppen och som beaktar gruppens struktur och riskprofil. Alla företag som faller inom ramen för grupp tillsynen bör ingå i den framåtblickande bedömning av egna risker som utförs för gruppen. Detta bör omfatta försäkringsföretag, återförsäkringsföretag samt andra företag, såväl reglerade som icke-reglerade företag belägna i och utanför EES-området.

Riktlinje 20 – Rapportering till tillsynsmyndigheterna

1.48. I enlighet med artiklarna 45 och 246 i Solvens II-direktivet gäller följande om det ansvariga företaget ansöker om att få lämna en enda handling för den framåtblickande bedömningen av företagets egna risker:

- a) Grupp tillsynsmyndigheten bör ta ställning till om gruppen kan få lämna en enda handling för den framåtblickande bedömningen av egna risker, om det inte finns någon annan beslutsprocess som gäller inom tillsynskollegiet och om ingen medlem som annars tar emot en enskild framåtblickande bedömning av egna risker misstycker.
- b) Om ett eller flera dotterföretag har sina huvudkontor i medlemsstater vars officiella språk skiljer sig från språket som används i den enda handlingen för den framåtblickande bedömningen av egna risker, bör den berörda tillsynsmyndigheten rådgöra med grupp tillsynsmyndigheten, tillsynskollegiet och gruppen själv innan den tillser att företaget översätter den del av den framåtblickande bedömningen av egna risker som gäller dotterföretaget till ett officiellt språk i den medlemsstat där dotterföretaget har sitt huvudkontor.

Riktlinje 21 – Bedömning av effekterna av gruppsspecifika risker på de totala solvensbehoven

1.49. Nationella behöriga myndigheter bör i enlighet med artiklarna 45 och 246 i Solvens II-direktivet säkerställa att det ansvariga företaget i den framåtblickande bedömning av egna risker som utförs för gruppen på ett tillfredsställande sätt bestämmer effekterna av alla gruppsspecifika risker och inbördes beroenden inom gruppen och för de totala solvensbehoven, varvid hänsyn tas till gruppens särskilda särdrag och det faktum att vissa risker kan tillta på grupp nivå.

Riktlinje 22 – Generella principer för den framåtblickande bedömning av egna risker (i enlighet med Orsa-principerna) som utförs för gruppen

1.50. I enlighet med artiklarna 45 och 246 i Solvens II-direktivet och i enlighet med riktlinje 8 om att dokumentera varje framåtblickande bedömning av företagets egna risker bör nationella behöriga myndigheter säkerställa att det ansvariga företaget i dokumentationen av den framåtblickande bedömning av egna risker som utförs för gruppen åtminstone inkluderar en beskrivning av hur följande faktorer har beaktats vid bedömningen av de totala solvensbehoven och bedömningen av dess fortlöpande uppfyllelse av föreskrivna kapitalkrav³:

- a) Identifiering av tillgång till kapital i gruppen och om gruppen skulle behöva förstärka sin kapitalbas.
- b) Bedömning av kapitalbasens tillgänglighet, överförbarhet och förmåga att absorbera förluster.
- c) Redovisning av alla planerade överföringar av kapitalbasmedel inom gruppen som kan få en materiell påverkan för andra företag inom gruppen och följderna av detta.
- d) Anpassning av strategier för enskilda företag inom gruppen till de som har fastställts på gruppnivå.
- e) Särskilda risker som gruppen kan vara exponerad mot.

Riktlinje 23 – Särskilda krav för den enda handlingen för den framåtblickande bedömningen av egna risker

1.51. Nationella behöriga myndigheter bör i enlighet med artiklarna 45 och 246 i Solvens II-direktivet säkerställa att det ansvariga företaget när det ansöker om att få lämna en enda handling för den framåtblickande bedömningen av egna risker, lämnar en redogörelse för hur dotterföretagen beaktas och hur dotterföretagens förvaltnings-, lednings- eller tillsynsorgan är delaktiga i bedömningsprocessen och i godkännandet av resultaten av denna.

Riktlinje 24 – Användare av intern modell

1.52. Nationella behöriga myndigheter bör i enlighet med artiklarna 45 och 246 i Solvens II-direktivet, i samband med förhandsgranskning av intern modell, säkerställa att det ansvariga företaget beskriver i den framåtblickande bedömning av egna risker som utförs för gruppen vilka företag inom gruppen som inte använder den interna modellen för att beräkna sitt solvenskapitalkrav och förklarar skälen till det.

Riktlinje 25 – Integrering av anknutna försäkrings- och återförsäkringsföretag i tredjeland

1.53. Nationella behöriga myndigheter bör i enlighet med artiklarna 45 och 246 i Solvens II-direktivet säkerställa att det ansvariga företaget i bedömningen av gruppens totala solvensbehov, bedömer riskerna för verksamhet i tredjeland på ett konsistent sätt, på motsvarande sätt som det gör för EES-företag, och i

³ Bedömningen av fortlöpande uppfyllande förväntas av de grupper som ligger inom tröskelvärdena.

synnerhet bedömer kapitalbasens överförbarhet och förmåga att absorbera förluster.

Regler om efterlevnad och rapportering

- 1.54. Detta dokument innehåller riktlinjer som har utfärdats enligt artikel 16 i Eiopaförordningen. Behöriga myndigheter ska i enlighet med artikel 16.3 i Eiopaförordningen med alla tillgängliga medel försöka följa dessa riktlinjer och rekommendationer.
- 1.55. Behöriga myndigheter som följer eller tänker följa dessa riktlinjer bör införa dem i sina regelverk eller tillsynsmetodik på lämpligt sätt.
- 1.56. Behöriga myndigheter ska bekräfta till Eiopa inom två månader efter publiceringen av dessa riktlinjer att de följer eller tänker följa dem och om ej ange skälen för detta.
- 1.57. Om inget svar har inkommit inom denna tidsfrist ska behöriga myndigheter ej anses följa rapporteringsreglerna.

Slutlig bestämmelse om omprövning

- 1.58. Dessa riktlinjer ska bli föremål för en omprövning av Eiopa.
- 1.59. Speciellt kan år 2015 som anges i riktlinje 3 revideras baserat på den senaste utvecklingen inom OMDII-förhandlingarna.